

Liberalec: S teboj ni nič; ti si in ostaneš enostranski in črtnik umnega napredka.

Živko: Jaz se držim pravega napredka v verskem oziru in poznam le eden program in ta je: Vse verovati in kolikor le z Božjo pomočjo mogoče, vse storiti, kar nas sv. kat. cerkev uči. Pri tem se moja vest najbolj počuti, in mi je srce veselo sredi vseh nadlog v življenju, in vidim tudi, da so najboljši, najpoštenjši in — najmanje sebični ljudje in tudi — narodnjaki, kateri se ovega 18stoletnega, katoliškega programa držijo.

Liberalec: Mene vročina spreletava; z Bogom, s teboj ni govoriti! —

Živko: Sej le s teboj ne; z Bogom!

Slovesen sprejem slov. učiteljev v Ptuj 15. maja 1873.

Ta dan slavili so ob majevem izletu slov. učitelji spodnjega Štajarskega obletnico novih šolskih postav. Ko so korakali v mesto, „so pobirali cvetlice in šopke, kateri so padali iz oken od krasnih Ptujčank ko toča o hudi uri“. Tako vsaj poroča dopisnik v „Narodu“.

To bo odločilo.

Ker je za letos zopet razpisana državna pomoč „nižje duhovščini“ za dobro državno haltingo ter pride celega pol milijona v razdeljenje, bode gotovo marsikomu ustreženo, ako mu povemo, kaj da najpreje odloči. Škoda le, da nekteri gospodje niso mogli počakati, da jim „Gospodar“ ključ do pol milijona v roko potisne. Dokazati se mora v prošnji, in če drugače ni, se pridusi, da prisilec ni:

1. Narodnjak in narodni agitator;
2. da ni pri kakem kat.-političnem društvu in scer niti društvenik, manje odbornik, kar itak po navadi ni, kdor ni društvenik;
3. da sploh niti v političnem, niti v cerkvenem in verskem oziru liberalcem nevaren ni, kar se po nemško najbolj pravi: „Nichts auf die Spitze treiben“;
4. treba se ob koncu prav nizko prikloniti, za kar se najbolj priporočajo naslednje fraze: „Im Vertrauen auf die väterliche Fürsorge einer h. Regierung für den niederen Clerus erlaubt sich der in unbegrenzter Ehrfurcht Gezeichnete die allerunterthänigste Bitte itd.“ — To bo potegnilo. Probatum est!

Politični ogled.

Avstrija. Kar našo ljubo Avstrijo tiče, je le poročati, da se ustavaki in državopravniki z vso močjo pripravljajo za neposredne volitve v državni zbor. Ustavaki so se razprli in razcepili v „mlade“ in „stare“. Stari bi radi stare in mladi bi radi

mlade spravili v zbornico. Da se naši nasprotniki med seboj tepó, je nam prav; ter nas opominja to, da se mi složimo, toda le na pravični podlagi.

Denarstvene zadrege na dunajski borsi se še niso poravnale, timveč rastejo od dné do dné. Mnogo, mnogo ljudi je vsled tega do celega ubožalo.

Vnenje države. Francoska. Novica, da se je Thiers, predsednik ljudovlade francoske, predsedništvu odpovedal, je zganila ves politični svet. Reč je takole prišla. Pri dopolnilnih volitvah v državni zbor so zmagali skrajni levičniki, prijatelji, deloma tudi voditelji nam le predobro znane „internacionalne družbe“, ki se grozi prekucniti ves svet in postaviti države na celó nove, brezverske podlage. Te volitve so prestrašile ne kar Francosko, timveč tudi druge evropske države. Thiers je vsled izida dopolnilnih volitev ministertvo preustvaril in nekaj levičnikov vanj poklical. Desnica narodne skupščine pa, Thiers-u že dalje časa gorka, je napela vse svoje moči, ter je v seji od 24. maja nezaupnico s pičlo večino glasov izrekla novemu ministertvu. Thiers razžaljen zaradi nezaupnice, ki je nanj merila, se je tedaj predsedništvu odpovedal.

Njegova odpoved se je sprejela in poslanci so volili nemudoma novega predsednika: Mac-Mahon-a, ki je maršal, sedaj 65 let star, človek odkritega, poštenega značaja. V italijanski vojski je bil pri Magenti natepel Avstrijance, a v prusko-francoski vojski je bil sam pri Wörthu in Sedanu premagan. — Mac-Mahon je volitev sprejel in do zbora odpisal to-le možato pismo: „Gospodje poslanci! Udam se volji narodne skupščine ter sprejemem čast predsednika ljudovlade. Domo-ljubju mojemu ste naložili težko odgovornost, toda s pomočjo Božjo in udanostjo vojne, ki bode vedno branila pravice vsem poštenjakom, hočemo složno nadaljevati delo oprostenja francoske zemlje, skrbeti za red in mir. Načela, na ktera je pozidano poslopje človeške družbe, bode demo branili. Za vse to Vam zastavim svojo besedo kot pošten mož in vojščak!“ — Menimo, da ljudovladi francoski bo kmalu mrtvaški zvon zapel; ali se bode pa tudi mir povrnil v lepo Francijo in z mirom nekdanja moč in slava, kdo zna? Upanja je malo, kajti vsi republikanski poslanci, ki znašajo skoraj do polovice narodne skupščine, so se zdržali glasovanja.

O Španjski se nič gotovega ne vé, razun da so zmedí onda zares brezkončne. Vlada ne vé, kodi ne kamo! Denarjev ji manjka, ne upa ji nihče več, vojaki so nepokorni in nezanesljivi; in kar smo o Španjski povedali, velja blezo tudi o Italijanski. Toliko cerkvenega imetja si je prisvojila in vender od dné do dné bolje v dolgo veze. Uresničuje se tudi tu stara slovenska prislovica: „Kdor se cerkve loti, se svoje glave loti“. —